

Ventafocs Iluminosa

La trama: França, 1914. El marxant d'art Wilhelm Uhde, d'origen alemany, fuig de París i se'n va a la petita població de Senlis on descobreix que la seva dona de la neteja, Séraphine Louis, és una pintora extraordinària.

La pel·lícula: El cinema francès està en ratxa. Temporada sí i altra també, ens regala algun film amb pedigrí europeu, a contracorrent del cinema (ianqui) dominant. *Séraphine* bé podria ser el regal d'enguany. Basant-se en les biografies de Séraphine Louis, la dona que feia feines per poder pintar a deshores (mena de Kafka, de Ventafocs, amb pinzells) i de Wilhelm Uhde, el marxant alemany descobridor d'artistes naïf com Henri Rousseau (ell preferia anomenar-los primitius moderns), el realitzador, productor, guionista i actor francès Martin Provost (Brest, 1957)

ens brinda una narració complexa en la seva estricta senzillesa. *Séraphine* ens mostra la solitud individual, la por a la diferència, la marginalitat social, la fe religiosa, l'art com a mercaderia, la sensibilitat estètica, des d'un temps històric que va de 1914 a 1935, i d'un país, la

França rural i classista. En les relacions entre els dos protagonistes, el col·leccionista-venedor i l'artista visionària amb irrefrenable necessitat de pintar, s'estableix el vincle de l'amo i el criat que, segons avança el relat, afina i diferencia el drama humà que uneix ambdós personatges. Martin Provost aposta pel traç suggeridor amb escenes breus carregades de sentit i de detalls, que les el·lipsis temporals i l'ús impressionista de la llum, remarquen, finalment, la voluntat del film en il·luminar dues cròniques en una de sola, que transcendeix la dimensió biogràfica per fer-la social. Guanyadora de set premis Cèsar (els Oscars francesos), la pel·lícula es beneficia d'un estil audiovisual historicista al servei de la narració, i també de la portentosa composició dramàtica de Yolande Moreau fent de Séraphine, així com de l'alemany Ulrich Tukur en Wilhelm.

La imatge: Séraphine recorrent els carrers de Senlis, vestida de núvia, trucant a cada porta on diposita objectes del seu aixovar.

La frase: "Jo mateixa tinc por quan miro el que he pintat", confessa Séraphine. O la passió en plasmar visions a mig camí del deliri místic i l'ajust de comptes autodestructiu.

La recomanació: Per a qui necessita viure films sobre dones i homes palpitants, íntims, secrets.

Séraphine

*Director: Martin Provost.
Intèrprets: Yolande Moreau,
Ulrich Tukur, Geneviève
Munich, Serge Larivière,
François Lebrun. França-
Bèlgica, 2008. 125'. Funatic.*

60/90/L

LD MANDRA DT